

Kísérő

A VÁCI EGYHÁZMEGYE KÓRHÁZLELKÉSZI SZOLGÁLATÁNAK LAPJA

Kedves Betegek! Kedves Hozzátartozók!
Kedves Gyógyítók, Ápolók, Dolgozók!

Szeretnénk ezt a kis lapot elindítani mindannyiuk szolgálatára. Bízom benne, hogy a benne található néhány gondolatból, versből, rövid írásból, kis imádságból mindenki kiválaszthatja azt a néhány szót, ami akár lelki felfrissülését is segítheti. Nyerhetnek egy-egy mondatból támaszt a nehezebb, terhesebb pillanatok átélésére.

Minden betegnek jobbulást kívánok, az értük dolgozóknak pedig sok testi-lelki erőt!

Dr. Faragó Artúr
egyházmegyei kórházlelkész

Miért a „Kísérő” nevet választottuk?

Zenész mellett és beteg mellett

Gimnáziumi éveim alatt kezdtek megkérni, hogy kísérem zongorán fuvolista, vagy hegedű zenedarabot előadó társamat. Örömmel tettem, és egyre több gyakorlatot szereztem abban, hogyan kell ráfigyelni a másik muzsikusra: egyik szemem a zongorabillentyűkön és a kottán, másik a szólóhangszeres, vagy énekes társamon, akit kísérek. Minden figyelmemmel, hogy ne maradjon le, vagy ne siesse el az ütemet. Alkalmazkodtam hozzá, amikor véletlenül eltévesztette, akkor is menni kellett a zeneműnek tovább, hogy a hallgató közönség ne vegye észre a bakit. A szólóhangszeresek tudják, hogy a zenedarab előadásához fontos a megfelelő kíséret, mert azzal teljesebb a hangzás, szebben szól a zenemű.

Az előadók kísérését folytattam később kántorként az orgona mellett is, ha felkértek, vagy kérnek azóta is vendégművészek, akik eljönnek, hogy saját hangszeres darabjukkal emeljék a szertartás fényét. Szívesen teszem, halk, hozzáillő regiszterekkel, énekeseket, hegedű-, fuvola, vagy trombita

művészt egyaránt. Öröm az együtt zenélés Isten dicsőségére, felemelő élmény a szép muzsika a hallgatóság számára.

Ahogy kísérője vagyok egy-egy zenésznek a zenemű előadása alatt, hasonlóan élem meg kórházi szolgálatomban is a betegek kísérését lelkigondozóként.

„Kísérő” vagyok. Társa egy-egy betegnek azon az úton, abban az élethelyzetben, amit a kórházi kezelése, ittléte alatt él át. Figyelek rá, próbálok együtt lenni vele, hogy az ő érzéseivel, gondolataival összhangban legyek. Megértsem, elfogadjam őt abban a helyzetében, amiben van. Mellette legyek, látogatásaim segítsék őt. Legyen egy embere, mert elhordozni könnyebb a fájdalmat is, a magányt is, azt a másféle állapotot, amit otthonától, szeretteitől távol tölt. Szorongásával, félelmeivel nincs egyedül a kórházban. Ha kéri, elkísérem a vizsgálóig, vagy a műtőig. Megvárom, amíg kihozzák, fontos nekem a sorsa, az állapota. Szolgálatomba belefér a felolvasás, vagy egy-egy pohár víz odanyújtása, ha szabad innia. De leginkább azzal segítek, hogy meghallgatom. Sokszor megtapasztalom, hogy ez a csendes jelenlét segíti a beteget átlendülni problémáján, és már „lapozhatunk” is, mint amikor új tétel jön a zenedarabban, új reménység gyullad az ő szívében is...

Ágostné Cséri Gabriella, kórházi lelkigondozó
Toldy Ferenc Kórház, Cegléd

E. Isenhour:

Add tovább!

Ha van valamid, ami jó,
Ami barátaiddal megosztható,
Legyen bár csak egy apróság:
Hozhatja Isten áldását.
Add tovább!

Lehet, hogy csak egy dal, mely vidám,
De segít megharcolni egy-egy csatát.
Lehet, hogy egy könyv, mely érdekes,
Egy kép vagy pillantás, mely kellemes.
Add tovább!

Ne feledd a másik fájdalmát!
Te kell, hogy segítsd az úton tovább.
Egy kedves szó vagy egy mosoly
Áldás lehet a másikon.
Add tovább!

Ha tudsz egy kedves történetet,
Vagy hallottál az utcán jó híreket,
Vagy jó könyvet rejt a szobád,
Mely segít elúzni a másik bánatát,
Add tovább!

Ne légy önző a szívedben,
De viselkedj a legnemesebben.
Tedd a közösbe a kenyered,
Hogy társaid is egyenek.
Add tovább!

Ha Isten meghallgatta imád,
S az égből áldást küldött le rád,
Ne tartsd meg csak magadnak,
Míg mások sírnak, jajgatnak.
Add tovább!

Virágcserep

Egyszer régen élt egy bölcs és boldog király. Egy bánata volt csupán: hogy nem születtek gyermekei. Sokat törte a fejét, hogyan segíthetne magán, míg egyszer remek ötlete támadt: „Kiválasztom az ország legbecsületesebb gyerekét és örökbe fogadom.” Nyomban megparancsolta a szolgáinak, hogy minden gyermeknek adjanak virágmagvakat, és kihirdette:

- Aki ezekből a magvakból a legszebb virágokat neveli, azt fiammá vagy lányommá fogadom!

A gyerekek buzgón nekiláttak az ültetésnek, öntözésnek, hiszen mindannyian szerettek volna a bölcs király fogadott gyermekeként élni.

Péter is szorgalmasan öntözte a magvakat, de hiába teltek a hetek, bizony semmi eredmény nem mutatkozott: a magvak csak nem akartak kicsírázni. „Milyen különös” - álmélkodott Péter, s végül az Édesanyjához fordult segítségért.

- Mi lehet az oka, hogy nem csíráznak ki a magvaim? - kérdezte.

- Talán másik földre kellene átültetned őket - tanácsolta az anyja.

Péter átültette a magvakat, de ott sem indultak fejlődésnek.

Hamarosan felvirradt a nap, amikor a királynak meg kellett tekintenie a virágokat. Díszbe öltözött az egész város, a sok-sok gyerek meg az utcára tódult, és szorongatták a szebbnél szebb virágokat. A király sorra haladt előttük, de bizony egy szikrányi öröm se látszott az arcán. Az egyik ház előtt azonban megpillantotta a pityergő Pétert, aki üres virágcsereppel álldogált az utcán. Halvány mosoly derült föl a király arcán, és maga elé hívatta a kisfiút:

- Hát te meg mit állsz itt ilyen búsan ezzel az üres virágcsereppel?

Péter hüppögve mesélte el, hogyan ültette el a magvakat, hogyan öntözte, gondozta, de azok mégsem indultak fejlődésnek. A király ennek hallatára karjába kapta Pétert, és boldogan kiáltotta: - Ez az én becsületos kisfiam!

Az emberek értetlenül nézték, mi történik, és egyikük lármázni kezdett:

- Miért fogadod örökbe ezt a fiút az üres virágcsereppel?

A király ekkor így szólt:

- Minden virágmag, amit a gyermekeknek kiosztottam, főtt mag volt. Egy sem csírázhatott ki közülük.

Az emberek erre helyeslően bólogattak, a gyermekek pedig, akik a pompás virágokat szorongatták, igencsak elszégyellték magukat, hiszen valamennyien más magvakat ültettek el.

Canisius Szent Péter:

Fogadd el betegségemet!

Üdvözítő Jézus Krisztusom,
könyörülj rajtam, szegény bűnösön!

Hiszek az Atyában, Teremtőben,
hiszek a Fiúban, Megváltómban,
hiszek a Szentlélekben, Vigasztalómban;
ebben a hitben akarok élni és halni.

Fogadd el, Uram, Jézus Krisztus, áldozatul
a betegségemet és szenvedéseimet
vezeclésül elkövetett bűneimért!

Istenem, Teremtőm, Megváltóm,
egyetlen Vigasztalóm,
cselekedj velem irgalmasságod szerint,
ne igazságod szerint!

Légy kegyelmes velem, Uram, Jézus,
most és halálom óráján!

Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet! Ámen.

A kórház lelkigondozója: Ágostné Cséri Gabriella (20) 823-3262

Szentmisék, istentiszteletek:

1. és 3. csütörtökön katolikus szentmise,
 2. (és 5.) csütörtökön református, 4. csütörtökön evangélikus istentisztelet.
- Du. 5 óra, Tanácsterem (a Röntgen alatt)

A lapot írják, szerkesztik a Váci Egyházmegye Kórházlelkészi Szolgálatának munkatársai.

Felelős: Dr. Faragó Artúr egyházmegyei kórházlelkész.

Vác, Migazzi tér 1. ☒ H-2600 Vác, Pf. 167.

☎ (+36)27/814-114 ☎ (+36)27/814-101 ✉ iroda@korhazlelkesz.hu 🌐 korhazlelkesz.hu